

χαρᾶς ζωῆς πλήρη ἔχον τὰ ὄμματα, γελῶν, κλαῖον, εὐτυχῆς, σωθὲν τὸ παιδίον ἔκρουε τὰ ἰσχνὰ χεράκια του, ἐφώναζεν εὖγε καὶ ζωηρῶς, ὡς πυροτέχνημα ἀναφθείσης διὰ μιᾶς τῆς εὐθυμίας του, ἀνεφώνησεν·

— Ὁ Μπούμ-Μπούμ! Εἶνε αὐτός, αὐτός, τώρα. Νὰ ὁ Μπούμ-Μπούμ! Ζήτηὸ ὁ Μπούμ-Μπούμ! Καλημέρα, Μπούμ-Μπούμ!

Δ'

"Ὅτε ἐπανῆλθε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ ἰατρός εὔρε καθήμενον παρὰ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ Παυλάκη ἀκροβάτην τινά, ὅστις ἔκκμνε νὰ γελᾷ, νὰ γελᾷ ἀκαταπαύστως τὸ παιδίον, καὶ τῷ ἔλεγε προσφῆρων εἰς αὐτὸ τὸ ἱατρικόν του:

— "Ἄν δὲν τὸ πιῆς αὐτό, Παυλάκη, ὁ Μπούμ-Μπούμ, δὲν θὰ ξανάληθαι πλειά.

Καὶ τὸ παιδίον ἔπινε.

— Δὲν εἶνε καλὸ αἶ;

— Πολὺ καλὸ!.. Εὐχαριστῶ, Μπούμ-Μπούμ!

— Ἰατρέ, εἶπεν ὁ ἀκροβάτης εἰς τὸν ἰατρόν, μὴ ζηλοτυπεῖτε. . . Μοῦ φαίνεται ἐν τούτοις ὅτι οἱ μορφασμοὶ μου τῷ ὠφελοῦν ὅσον καὶ αἱ συνταγαί σας!

Ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἔκλαιον, ἀλλ' ἐκ χαρᾶς τώρα.

Μέχρις οὗ δὲ ὁ Παυλάκης σταθῆ εἰς τοὺς πόδας του μία ἄμαξα ἐσταμάτα καθ' ἐκάστην ἐνώπιον τῆς πτωχικῆς κατοικίας τοῦ ἐργάτου, καὶ ἀνθρωπὸς τις κατέβαινε περιτετυλιγμένος εἰς ἐπανωφόριον, ἐνδεδυμένος ὑπ' αὐτὸ ὡς ἐν Ἰπποδρομίῳ, ἀλευρωμένον καὶ φαιδρὸν ἔχων τὸ πρόσωπον.

— Τί εἶνε τὸ χρέος μου, κύριε; εἶπεν ἐν τέλει ὁ Ἰάκωβος πρὸς τὸν ἀκροβάτην, ὅτε τὸ παιδίον ἀνέρωσεν ἤδη ἐντελῶς. Γιατί, ἐπὶ τέλους, κἄτι σὰς χρωστῶ!

Ὁ ἀκροβάτης ἔτεινε πρὸς τοὺς γονεῖς τὰς δύο εὐρείας αὐτοῦ παλάμας.

— Αὐτὸ μόνον! εἶπε. "Ἐνα σφιξιμο τοῦ χειριοῦ!

Εἶτα δέ, δύο ἠχηρὰ φιλήματα ἐπιθεῖς ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ παιδίου, γενομένων πάλιν ῥοδοχρόων,

— Καὶ εἶπε γελῶν, τὴν ἄδειαν, νὰ θέσω εἰς τὰ ἐπισκεπτήριά μου: Μπούμ-Μπούμ ἀκροβάτης, καὶ τακτικὸς ἰατρός τοῦ Παυλάκη!

(Jules Claretie)

...Κ...

Οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἐπιβλαβέστερον εἰς πᾶσαν κυβέρνησιν, ὅσον τὸ νὰ ποιῆ ὅτε μὲν τοῦτο ὅτε δ' ἐκεῖνο, σήμερον νὰ ὑπόσχεταί τι καὶ αὔριον νὰ τὸ ἀρνήται. "Ἀπαξ χαράξασα μίαν ὑδὸν, ὀφείλει νὰ πορευῆται ἐν αὐτῇ κατ' εὐθείαν καὶ ἀπαρεγκλίτως.

(Βίσμαρχ.)

Πῶς ἐργάζονται

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Ἡ ἔμπνευσις εἶνε λίαν ἰδιότροπος καὶ ἀσταθής. Αὐτοστιγμῆ δ' ὑφίσταται πολλὰς τροποποιήσεις. Σπάνιοί εἰσιν οἱ καλλιτέχναι, ὧν ἡ πρώτη διατύπωσις εἶνε ὀριστική.

Ὁ Μαγερμπέερ κατεβασάνιζεν ἀπαύστως τὸν δυστυχῆ Σκριβ, παντοίως ἐπιφῆρων μεταβολὰς εἰς τὰ μελοδράματά του. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ὁ Μασνὲ ὁμολογεῖ ὅτι εἶνε ὀχληρὸς συνεργάτης πρὸς τοὺς ποιητὰς τῶν *Λιμπρέτων* του. « Δὲν δύναμαι νὰ γράψω τὴν μουσικὴν ἐνὸς μελοδράματος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, λέγει, πολλὰκις προσεπάθησα, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ σταματήσω. Ἄνάγκη, οὕτως εἶπεν, νὰ γραφῆ τὸ μελοδράμα ἐπὶ τῆς μουσικῆς μου. »

Ὁ Βετχόβεν δὲν ἔπαυεν ἐπεξεργαζόμενος τὰς πρώτας αὐτοῦ ἐμπνεύσεις. Ἀνευρέθησαν πολλὰ βιβλία τῶν δαιμιῶν του ἐν αὐτοῖς δὲ καταφαίνεται ἡ βαθμιαία τῆς σκέψεως αὐτοῦ πορεία καὶ εἶνε λίαν περιεργὸν τὸ παρακολουθεῖν αὐτὴν δι' ὅλων ἐκείνων τῶν μαϊάνδρων. Γερμανὸς τις μουσικογράφος, ὁ Γουσταῦος Νόττεβοχμ, ἀφῆρσε πολλὰ ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς τὴν μελέτην καὶ τὴν δημοσίευσιν τῶν δοκιμῶν τούτων. Βλέπομεν δ' ἐν αὐτοῖς ὅτι ἡ μουσικὴ ἰδέα δὲν παρουσιάζεται πάντοτε εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Βετχόβεν αὐτομάτως, δὲν ἀναθρώσκει διὰ μιᾶς πλήρης, ἀλλ' ἐκδηλοῦται ὑπὸ τὴν ἐνδελεχῆ τῆς διανοίας αὐτοῦ κατεργασίαν ἐν τῇ καλλονῇ, τῇ πρωτοτυπῇ καὶ τῇ ἀριτιότητι αὐτῆς. Ἐν τοῖς πολυτίμοις τούτοις τετραδίοις δύναται τις νὰ παρακολουθήσῃ πάσας τὰς ἀποπείρας τοῦ μεγάλου μελοποιῦ. Ἡ οἰκογένεια τοῦ Μένδελσον κατέχει τὸ σχετικὸν πρὸς τὸν *Φιδέλιον*. Θὰ ἦτο εὐτύχημα εἰς τοὺς μουσουργοὺντας νὰ συνεβουλεύοντο πάντα τὰ δοκίμια τῶν ἐξόχων μουσικῶν, ἀλλὰ δυστυχῶς οὗτοι καταστρέφουσιν αὐτὰ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου.

Ὁ Μότσαρτ ὅμως οὐδὲ τόσον βραδέως, οὐδὲ τόσον δυσχερῶς παρήγεν. Ἐν τῷ ἀξιολόγῳ βιβλίῳ, ὑπερ ἔγραψε περὶ αὐτοῦ ὁ Βίλδερ, εὐρίσκομεν τὰ ἐξῆς περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἐργάζεσθαι τοῦ Μότσαρτ.

« Ἄμα ἤνοιγε τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὸ δαιμόνιον καταλαμβάνεν αὐτόν. Ἐγειρόμενος τῆς κλίνης ἔτρεχεν εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον, παρευθὺς δὲ ἡ φαντασία αὐτοῦ ἐξηγείρετο μετὰ καταπληκτικῆς διαυγείας. Ἐν ᾧ ἐνεδύετο κατεῖχετο ὑπὸ τῆς ἐξάψεως τῆς ἐμπνεύσεως. Δὲν ἔμενεν οὐδὲ στιγμή μὴ ἀκίνητος, ἔκρουε τὸν ῥυθμὸν διὰ τοῦ ποδὸς καὶ ἀπὸ τῆς τραπέζης του μετέβαιεν εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον. Ὁ κουρεύς του μᾶς διηγῆθη πόσον δύσκολος ἐργασία καθίστατο τὸ ζύρισμα